

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 22 Novembre 1885.

Preliminariile de pace nu sunt în stare a în-suffla încrederea în pacinica deslegare a cestiunei orientale, întocmai după cum nici conferența din Constantinopole nu dă dovezi de unitate în ce privește așteptarea mișcării rumeliote și puterea de viață a Turciei. Se lucră din puteri la încurcarea și mai a situațiunii. Sârbii au folosit armistițiul pentru concentrarea tuturor trupelor și provisionarea aceluia, ca apoi cu forțe îndoite să atace pozițiunile dela Pirot, cari sunt în mâinile bulgarilor. Se vorbește, că această apucătură a fost îndemnul cererii pentru sistarea ostilităților și dorința de a se lega pace. Drept aceea o perfidie ca aceasta a și trebuit să producă indignațiune generală, și di-arele străine au și început a cânta pe această strună, lipsind pe Sârbia și de puținul rest de simpatie, ce mai avea în ochii lumii.

Ne putem deci aștepta la nouă vîrsări de sânge și la o eventuală schimbare a norocului pe câmpul de luptă. Posibil e și aceea, că bulgarii sub înțeleapta conducere a principelui Alecsandru să străbată victorios spre Niș. Și dacă e permis să dăm credemnt ambasadorului nostru dela curtea regală din Belgrad, trupele austriace vor trece granița, spre a apăra Sârbia, și prin ea interesele cele mari ale statului nostru în regatul vecin.

Încurcătura devine generală, căci cu greu se va localiza războiul între vasalul sultanului, legendarul erou al timpului nostru, principele Alecsandru și între mult lăudata armată sârbescă ajutată de formidabila oaste a imperiului austro-ungar. Politica rusească nici odată n'a fost condusă de sentimentalism, și tare s'ar înșela cine ar crede, că disprețul, cu care principele Bulgariei fu șters din armata rusească, se poate considera ca prognosticon pentru politica Rusiei față cu Bulgaria. Aceasta devine evident din scirile cele mai proaspete privitoare la ținuta Rusiei oficioase și a celei oficiale. Dela proclamarea uniunii rumeliote, Rusia oficioasă la toată ocaziunea a avut câte un cuvânt de simpatie pentru nisuițele bulgarilor și această simpatie s'a sciut străcura în publicitate și în cele mai critice momente, când adevărat Rusia oficială în modul cel mai brutal lovesce în față pe măiestrul, care conduce mișcarea și care trebuie să fie considerat de motorul spiritual al acesteia.

Norocul a suris la început armelor sârbesci, și pe atunci Rusia oficioasă nu s'a sfiit a pași cu sentimentele ei de simpatie, condamnând purtarea Sârbiei, care provoacă război între frații de un sânge.

Norocul însă noroc rămâne și proverbiul germanului nu totdeauna se adevărește. S'a întors roata norocului; sârbii fură respinși și ați cetim manifestul țarului Rusiei, în care laudă bravura armatei bulgare, și ca să demonstreze și mai evident pulsul Rusiei oficiale, aduce în strînsă legătură succesele armatei bulgare cu politica dinastică a sânteii Rusii, care și-a trimis oficerii să bage spirit răsboinic în poporul bulgar.

Nu ne este permis să admitem, că principele Alecsandru va ținea pept și cu armata austro-ungară la cazul unei încurcări. E permis deci a crede, că a doua Plevnă modernă, Slivnița, va capitula în fața tunurilor noastre. Ce va face atunci Rusia cu testamentul politic al țarilor ei? Ce va face Anglia, care s'a despărțit de celelalte puteri, pledând pentru recunoașterea uniunii rumeliote; ce va face Turcia? căci în cele din urmă tot din pe'ea ei se croiesce noua chartă a peninsulei balcanice; ce va face Grecia care în tot momentul vrea să deie curs liber bubuitului tunurilor; ce va face România, ale cărei interese încă nu trebuie trecute cu vederea; ce va face în cele din urmă cancelarul de fer al Germaniei, care după cum se vorbește s'a esprimat, că el nu va permite să se bată mititeii prin Orient, nevrînd adevărat să amărăscă cu fatalitățile unui război Țările din urmă ale moșneagului seu monarch?

Suntem în vârful unui vulcan ce clocotesc și exploziunea poate urma în fiecare moment.

Pre noi nu ne poate însușești o eventuală încierare generală, căci scim că noi totdeauna am fost bătuți, și scim și aceea, că poporul nostru n'are interes de vîrsare de sânge pe câmpurile Bulgariei.

Avem însă datorința a ținea seamă de dezvoltarea lucrurilor, ca evenimentele să nu ne ajungă nepregătiți. Suntem datori a înregistra cele întemplate și a arăta câte feluri de complicațiuni se pot naște din o eventuală nouă încierare între sârbii și bulgari.

Aceasta e datorința noastră, și ni o împlinim. Ce va urma, vom vedea; nu ne vom încerca însă a da cu socoteala, că mai încurcătă ca acuma, doară nici odată n'a fost cestiunea orientală.

O voce din provinciă la situațiunea noastră internă.

Ne este încă în recentă memoria concludul unanim ce l' luase conferința națională română din anul 1881, pentru de a dezvolta cea mai mare activitate posibilă, în sate, orașe și municipii, ca astfel să

se dedea poporul român la o încordată acțiune pe terenul politic. Angagiamentul luat cu atâta seriozitate în mod solemn de cea mai competentă corporațiune politică, căreia noi ne-am supus fiind majoritați atunci, — am crezut că va fi deobligatoriu pentru fie care membru și în genere pentru tot românul cu carte.

Era adevărată, ca să ne probăm vitalitatea noastră jos în comune, orașe și municipii, ca astfel schimbându-se cu timpul chiar și nefasta lege electorală, să avem un teren bine pregătit jos în masele poporului și alegătorilor români, ca nu cumva să facem fiasco — chiar și în acel cas, când soarta nu ne-ar fi tot așa de mașteră ca acum — și când legislativa țerei va veni la convingerea, că nedreptățiți suntem noi prin excepționala lege electorală.

Să vedem puțin ce am făcut pe acest teren de atunci încoace!

Ne este dată și de și să vedem jos prin comune curat românesci, că notariul cercual se alege de reprezentanțele comunelor în trunite și în loc ca să se aleagă un român, care simte românesce, care l' doare de neamul seu, care l' apără de diferitele curse și primejdii ce întemplină țeranul român, se alege de regulă un strein împilătoriu al neamului nostru! E trist, dar e așa — și nu poate crede omul binele și earăș rēul ce l' poate face un astfelu de funcționariu comunal prin comunele noastre. Cu o rară perseveranță se lucră în unele comitate în direcțiunea aceasta, și mi este cunoscut un cerc notarial compus din comune curat românesci, unde comunele la toată influința de sus de a alege un strein au votat orbesce cu românul — dar o au și pățit! — Eată cum! În loc de a li se asigna linia de drum comitatens, ce erau să o presteze cu puterile de concurență după lege și în o depărtare numai de 12 kilometri — li s'a avisat o linie în îndepărtări întreite și împătrate și apoi li s'a spus: „motivul că aveți să umblați p'aici este, că nu ați ales pre cutare de notariu“!

Comunele dar o pățiră în un mod, — alesul în altul. I se da ordin de a rezolva cutare act în termin de 24 oare! Dar tot în acel timp i se da alt ordin de a rezolva altă cauză în altă comună și tot în acel timp era citat și în afaceri oficioase! Pedepsele deci curgeau ploaie și omului i sa dat să înțeleagă, că voia domnilor e de a se duce în un alt loc — tot în acel comitat! Omul s'a supus — nimenea n'a mai cutezat al doilea să competeze, decât cel picat d'ântăi, — și comunele au trebuit să aleagă pe cel ce ele cu atâta luptă l'au respins!

FOIȚA.

Leul dela Avrès

de
Alecsandru Dumas.

(Trad. de V. G.)

(Urmare)

S'a întemplat de multe-ori prin stradele Parisului ca o grisetă să fie urmărită de vre-un student, care i oferea de a-o reconduce până acasă, refuzând însă d'ai da brațul, ba încă la insistența lui dându-i chiar și o palmă. Dar nici odată, Țic, că o fetiță de Arab să fi răspuns în acelaș mod unui leu, făcându-i o propunere asemenea atât de inconvenabilă ce i se pără.

Aissa primi dar ofertul, ce i era făcut, leul s'apropiă de ea, li întinse coama, fetița își spriginii mâna, astfel ca și când ar fi spriginită braț la braț de amorezul seu și amândoi cot la cot, — întocmai ca și când ai vedea pe un bas-relief grecesc pe bătrâna Cybela, care este emblema fecundității, mergând spriginindu-și mâna de un leu, care este emblema tăriei, — și amândoi mergeau îndreptându-se cătră cortul tatălui Aissei.

Pe drum întâlniră gazelle, care se înpăimăn-

tară, hiene, care se ascunseră, oameni și femei, cari se puseră în genunchi.

Dar leul le Țise gazelelor: „Nu fugiți!“ — hienele: „nu ve temeți!“ — oamenilor și femeilor: „ridicați-ve! În favorul acestei tinere fetițe, care este iubita mea, nu ve voi face nici un rău.“

Și gazelele încetară d'a se mai speria, hienele nu se mai temură, oamenii și femeile se ridicară, privind cu îngrijire la acest leu și aceasta fetiță și întrebându-se gazelele în idiomul lor, hienele în limbajul lor, oamenii și femeile cu vocile lor, dacă acest leu și această fetiță nu se duc în pelerinagiu pentru a adora la Meca mormântul lui Mahomet.

Aissa și companiul seu cel roșu sosiră astfel până la corturi; apoi când fură numai la câțiva pași departe de cortul tatălui Aissei, care era cel dântăi intrând în sat, leul se opri și 'și ceru dela tinera fetiță, întocmai cum ar fi făcut-o cavalerul cel mai grațios, permisiunea de a o îmbrățișa.

Fetița își tinse fața și leul atinse cu buzele sale teribile, busele ca niște rose ale Aissei.

Apoi i făcū un semn de adio și se aședă, ca și când ar fi voit să fie sigur, că nu i se va întempla nimic străbătend micul spațiu ce-i mai rămânea de parcurs.

Depărtându-se fetița, se întoarse de două-trei ori și totdeauna vĕȚu pe leu în acelaș loc.

Apoi intră în cortul tatălui seu,

— „Ah! bine că vii! strigă acesta; eram foarte neliniștit.

Tinera fetiță surise.

— „Me temeam să nu ți se fi întemplat ceva.“
Fetița surise încă odată.

— „Dar eată-te! este probă că me înșelam.

— „În adevăr tată, Țise tinera; căci în loc d'a mi se fi întemplat ceva rău, mi s'a întemplat ceva bine.

— „Ce?

— „Am întelnit un leu.“

Cu toată nepăsarea de regulă a unui Arab, tatăl Aisei deveni palid.

— „Un leu strigă el și nu te-a sfășiat?

— „Din contră, el mi-a făcut complimente pentru frumsețā, mi-a oferit d'a me petrece și m'a adus până aici.

Arabul creȚu că fica lui e neună.

— „Imposibil! Țise el.

— „Cum imposibil?

— „Fără îndoială. Doară tu vrei să me faci să cred, că un leu e capabil d'o asemenea galanterie?

— „Voiesci să-ți probez?

— „Cum?

— „Vin-o până la ușa cortului și îl vei vedea ori în locul unde l'am părăsit, ori reîntorcându-se la munte.

Așa e situațiunea în comune și activitatea oamenilor de bine e paralizată și redusă la nulă! Răul nu stă și nu se oprește aici, ci merge mai departe și se transplantează în viața municipală, așa că suntem reprezentați atât de miserabil, încât stă să ne fie rușine față de populațiunea numerică a românilor din cutare și cutare comitat. Aici s'ar părea că e cheie, de unde am avea să procedem, ca să mai impunem ceva.

Legea electorală e destul de rea și îngreunătoare pentru noi și nu fără oare-care cuvânt se susține în memorial, că dacă n'ar mai avea românii nici o altă cauză de a se abține dela alegerile dietale — apoi a singură legea electorală e de ajuns, ca să se facă a ne abține. Încă nu am venit la alegerile dietale, deci să rămân — la municipii! Învățătorii, preoții, reprezentanții comunelor după fumuri, — după lege sunt alegători; mai vine notariul și câțiva proprietari. Ori cât de scurtați am fi noi, dacă însă din toate comunele numai 5—6 alegători ar participa, tot ar fi din 10—15 comune 60—90 alegători români și ar alege de românii români, căci pre aceia doar nu i-ar spăria cu drumul și cu alte secături! Ei dar aici e buba! Dacă întrebi pe un preot, frate! unde e cercul vostru electoral pentru municipiu? Unde alegeți voi? Cine sunt aleșii voștri? El stă și se uită la tine, ca și când ai vorbi de vr'o descoperire nouă astronomică!

„Nu știu frate, eu n'am fost de când sunt, mie nu mi-a spus nimene, că noi avem să alegem d'al de acestea; — eu de 10 ani sunt preot, dar nici nu-mi prea place să me stric cu solgăbirăul — apoi ei își fac trebile aceste cu notarii lor!!

„Pentru Ddieu frate dăpoi cum așa?”

„Așa ddeu, noi nu ne amestecăm în trebile varmeghiei și ei se amestecă în trebile epitrachilului și gata.

Întrebi mâne pe al doilea — tot ăst răspuns pe al treilea dte; — în urmă dacă ești ceva mai sanguinic și vine să... — Va să dăcă ori cât de îngreunătoare ar fi legea, nu ea ne împiedică pe noi de a ne avea reprezentanții noștri în municipii, ci nesciința noastră, negliobia oamenilor chiești a fi lumina lumii și sarea pământului!

Dacă voim ca să nu perim, să nu tot punem vina pe alții, ci să ne vedem pe noi și slăbiciunile noastre, să le căutăm a le vindeca cât de îngreunabile.

În Sibiu avem o mulțime de iuriști practici și n'ar avea decât să esplice oamenilor, cari vor fi chiești ați mâne de a conduce poporul, legea municipală în 2—3 prelegeri! Dar cei cari sunt în funcțiune cum să și-o însușască? Foarte ușor! I convoacă șeful tractului la o întrunire, — le esplică legea municipală și le face cunoscute cercurile electorale și îi invită la concordia și bună înțelegere; și lucrurile ar merge de minune! Ei dar n'au oamenii voiă, n'au inimă, nu-i pricepere, și nu știu, cât se strică neamului nostru prin o astfel de ignoranță neiertată!

Va să dăcă angajamentul din 1881 a rămas o literă în aer și va fi o pată pe mulți din cei ce petrec moartea și mijlocul poporului și nu fac în direcțiunea aceasta nimica, chiar nimica. — Reformații nu fac ca noi! M'am convins și convingându-me de ceea ce preleg ei în scoalele lor și știind cu ce se omorâ la noi timpul, mi-a venit să plâng de oarele ce le-am petrecut fără să trag vr'un folos practic din ele.

Ce urmează d'aci! În reprezentanța municipală sunt toți nemeștii, arândășii, cărcimarii de jidan și apoi notarii, cari nu turbură apa domnilor și doar abea în câte un cerc mai luminat de reiese un om de dai doamne. Dacă ar fi știință, dacă ar învăța oamenii lucrurile aceste colo unde trebuie să le învețe, — atunci cu susținea, că cu toate asprimea legei — noi am da un număr impuătoriu în reprezentanțele municipale și apoi numărul acela — ar dicta chiar și dlui vice-comite, necum unui biet de pretoraș, până când acum pretorii pot cânta de pe partea românilor fără teamă: „Cine e Ddieu mare ca Dumneșul nostru etc.” Deci să scim că astfel stăm și în oară a 11-a să se căutăm a cunoaște situațiunea și a vedea lucrurile cum sunt, ear nu prin primele! Să preparăm tinerii meniți a fi ați mâne preoți și învățători și în direcțiunea aceasta și vor profita mai mult, ca dacă știu câți dinți are un animal în gură și câte alte secături.

Dacă noi am avea reprezentanții noștri în municipii, nu ne s'ar întâmpla, că acolo unde odinioară a ședut pe scaunul de vice-comite un român, aș să nu mai fie suflare românească în întreg centrul, în officii, ear afară numai ca de milă un vice-pretore! Dar de alegerile dietale ce să mai și vorbesc! Ocna Sibiului, un pas de loc de Sibiu — cu o majoritate de 16 alegători români compacti, a stat cu mâinile în sân pân le-a făcut dl deputat Korizmic treabă și o a transpus la tribunalul din Alba Iulia și o a înzestrat cu o judecătorie cu personal maghiar și abea un practicant român, toate și aceasta cu intențiuni rezervate. Va să dăcă la Năsăudeni să le ertăm să alegă, căci de nu aleg pe dl secretariu de stat al dlui Tisza și perd fondurile, ear oamenii nu au perdit nimica, dacă au stat cu mâinile în sân! Un singur cas! — Dar alte stat pe la Făgăraș, și airea! Dacă voim deci să nu fim și mai reduși pân la ridicul, să vedem să preparăm terenul pentru o activitate încordată în sate, orașă și municipii, ear sus să vedem să se modifice legea electorală — ori să renunțăm de bună voiă la luptă și așa să ne mulțămim cu ce ne fac alții și ne dau de a gata. Am ddis!

Răsboiul dintre sârbi și bulgari.

Principele Alecsandru a dat dar în sfârșit porunca pentru încetarea ostilităților și sub presiunea puterilor, respective a Austriei, s'a dechiarat învoit pentru stabilirea unui armistițiu.

Și astfel răsboiul sârbo-bulgar a ajuns la un sfârșit, care după împregiurări poate fi interimal sau chiar definitiv.

Legase-va, când și între ce condițiuni pacea, acum încă nu se poate sci. În tot cazul, lucru va fi împreunat cu multe greutate. Căci sârbi cu toată bătaia mântă pun condițiuni, pe cari bulgarii, cel puțin pân acum, categoric le-au refuzat. S'a cerut adevăd din partea sârbilor evacuarea teritoriului sârbesc, ceea ce întimplându-se, și sârbi vor părăsi teritoriul bulgar, încetându-se, a sârbi bombardarea Vidinului. Alecsandru a refuzat această propunere de pace.

Ce direcțiune vor lua lucrurile în viitoriu vom vedea.

Succesul acestei campanii a fost aproape eschisiv al bulgarilor și poziția regelui Milan, — care a

întreprins acest lucru pentru reabilitarea sa, poate la îndemururile diplomației din Viena, — trebuie că nu e de invidiat.

Acum după încheierea ostilităților e dar la loc, ca să se facă unele reflecțiuni asupra acestui război și a cauzelor, cari au pricinuit înfrângerea sârbilor și triumful bulgarilor.

Spre această scop reproducem în cele de mai jos aprepriările foarte juste ale „N. fr. Presse din Viena:

Primele succese ale lui Milan provin de sigur din împregiurarea, că bulgarii au fost surprinși. Bucuria sârbilor a fost foarte efemeră. În ziua a cincea de începerea ostilităților bulgarii dispuneau de forțe destule, ca bătând pe sârbi la Slivnița, să poată lua ei ofensiva, secerând pas de pas triumfuri nouă. Numai la nord mai stau sârbi pe teritoriul bulgar. Ei au împresurat Vidinul, dar cu toate sforțările și asprele bombardări, n'au putut elupta încă nici un rezultat. E adevărat, că sârbi au ocupat în părțile acestea câteva sate bulgăresci, dar bulgarii au pus mâna pe Pirot, — astfel că teritoriile ocupate ca atari s'ar egalisa în ambele părți. Dar renumele și virtutea militară sunt cu totul în partea bulgară.

Cu toate că sârbi s'au pregătit mai bine de 2 luni de zile, și au concentrat o putere foarte considerabilă, totuși ei au început războiul, fără ca să aibă puteri de ajuns. Și chiar și aceste trupe sufereau de tot soiul de lipse, astfel că sute de sârbi au perit de foame pe teritoriul bulgar, ear aceia, cari fură cruțați de moartea prin foame și de obuzurile bateriilor inimice, au trebuit să dădă în înțeleșul cel mai strict al cuvântului din lipsa de munițiuni în momentele cele mai critice.

Nici echiparea mai bună a infanteriei sârbesce și nici puterea și numărul covârșitoriu al bateriilor sârbesce n'au putut opri pe bulgari în triumfele lor, cari făcură întrebunțare minunată de greșala capitală a sârbilor, comisă prin dispersiunea puterilor lor, atacând cu toată forța trupelor lor concentrate grosul armatei sârbesce și alungându-o peste graniță.

Bulgarii n'au fost pregătiți la atacul sârbilor, căci ei se înarmau tocmai de a putea da față cu turcii. Și cu toate aceste le-a succedat să concentra trupele lor în decurs de câteva zile la granița amenințată, și nu s'a auzit nimic, ca militarii bulgari să fi suferit de foame sau alte neajururi.

Doi factori puternici însă au fost, cari le-au asigurat triumful bulgarilor, — factori, de cari erau lipsiți aproape cu totul adversarii lor. Și acești doi factori au fost: vitejia fără de păreche a bulgarilor, cari se luptau pentru țeara și independența lor, — și talentul strategic-militar estraordinariu al principelui Alecsandru, pe care și cei mai incarnați persiflatori ai lui trebuie să i-l recunoască.

Din Russia.

St.-Petersburg, 12 Novembre.

O convorbire cu dl Suvorin. — Presa față cu evenimentele din Bulgaria. — Înarmări.

Dilele trecute, mulțămită unor împregiurări particulare, am făcut cunoscută cu dl Suvorin, directorul politic al ziarului „Nowoie Wremia.” În conversațiunea ce am avut cu această ocaziune, s'a atins cestiunea privitoare la actualul război; cred bine a ve da resumatul acestei convorbiri.

— Războiul care se face, a ddis dl Suvorin, în momentul de față între Bulgaria și Serbia, a demonstrat Europei întregi într'un mod nedubitabil, că turburările din peninsula

Aisa s'apropie, dar cu totul nesigură.

— „Eată-me.”

— „Ridică toporul acum.”

Fetița se supuse.

— „Toporul e ridicat, răspuse ea.

— „Bine; dă-mi o lovitură în cap.

— „Dar dle, nu te gândesci la...”

— „Din contră; me gândesc și încă mult...”

— „Dar, dle...”

— „Isbesce.

— „Cu toate acestea, dle...”

— „Isbesce te rog.”

— „Tare sau încet?”

— „Cât de tare vei putea.”

— „Dar îți voi face rău...”

— „Ce îți pasă?”

— „O voiesci?”

— „O voiesc.

Tinera fetiță isbi în consciință și toporul trase între cei doi ochi ai leului o linie sângerătoare.

Din acest timp au leii această sbârțitură verticală, vizibilă mai cu sană când încrețesc sprâncenele.

— „Mulțămesc, Aisa”, ddis leul.

Și în trei sărituri dispărură în pădure.

— „Eată, — ddis tinera fetiță puțin cam supărată, astăzi nu me reconduce.” (Va urma.)

— „Stai, să-mi iau pușca.

— „Ce vrei să faci? întrebă orgolioasa fetiță; doară nu ești cu mine?”

Și ținând pe tatăl seu de haină, ea îl duse până la ușa cortului.

Dar leul nu mai era în locul unde ea îl lăsase. Ea privi în direcțiunea pe unde venise; și nu vădă nimic.

— „Numai ai visat, ddis Arabul întorcându-se în cort.

— „Tată îți jur că'l cunosc încă, — ddis fetița.

— „Cum era el?”

— „Avea cam patru picioare înălțime și șapte în lungime.

— „După aceea?”

— „O coamă măreață.

— „După aceea?”

— „Niște ochi galbini și scânteitori ca aurul.

— „Apoi?”

— „Dinți de fildeș; numai...”

Fetița hesită...

— „Numai?...” repetă Arabul.

Fetița își micșoră vocea.

— „Numai, ddis ea, îi miroasă gura.”

Abia i scăpase aceste cuvinte, când un răcnet teribil se auzi în dderăptul pânzei cortului, apoi un al doilea la cinci sute de pași, în fine al treilea la un cuart de leghe.

După aceea nu se mai auzi nimic.

Nu era mai lung de un minut intervalul între fiesce care răcnet.

Este evident că leul care dorise fără indoială să afle ce gândea ea despre el, făcuse un incungiu, venind să asculte în dreptul pânzei cortului și se depărtă ca mort, după ce fu luminat asupra acestui defect cu atât mai grav, căci se scie, că aceia cari sunt atinși de câte ceva, nu pot să se cunoască defectul de sine înșiși.

O lună trecu fără ca fetița să se mai gândeaască la leu, altfel decât istorisind aventura soațelor sale. În cele din urmă peste o lună, pentru a tăia niște găteje, se duse ear cu toporul ei în acelaș loc.

Lemnele tăiate le puse în legătură, când eată că în dreptul ei se aude un șgomot ușor, ea se întoarse. Leul o privea patru pași de ea.

— „Bună ziua, Aisa, i ddis el cu un ton sec.

— „Bună ziua dle, — i răspuse Aisa cu o voce puțin tremurătoare, căci ea își aducea aminte de ceea ce ddisese despre mirosul gurei protectorului ei și i se părea că aude încă triplul răcnet, care urmăse după această destăinuire disgratioasă. Bună ziua, dle. Cu ce te pot servi?”

— „Îmi poți face un serviciu?”

— „Care?”

— „Apropiete de mine.”

balcanică nu sunt rezultatul propagandei ruse, ci a unor dușmani neîmpăcați ai Rusiei.

— Dar cine sunt acești dușmani?

— Sunt niște intriganți politici, cari puind mâna pe putere, atât în Bulgaria cât și în Sârbia au ajuns să aducă evenimentele la desnodământul lor de aji. După 500 de ani de robie, poporul bulgar a devenit din nou prada unor stăpâni neîndurați. Nenorocii bulgari, naivi și încredători, au fost tentați de ideea uniunii Bulgariei cu Rumelia, și vînd a se libera definitiv de sub jugul turcilor, au făcut o revoluțiune sub conducerea unor aventurieri primejdioși.

— Dar pentru ce n'au stăruit să depărtați pe inițiatorii mișcării și n'au pus mâna pe rezultatul revoluțiunii.

— Ideea uniunii, deși o idee măreață, a fost dela început discreditată prin singurul fapt, că ea n'a fost sancționată de Tar și a fost chibzuită fără voință sa și fără consimțământul său. Acesta a fost demonstrat într'un mod eclatant prin ștergerea prințului Battemberg de pe lista ofițerilor superiori ruși. Dar se lăsăm la o parte atitudinea Rusiei față cu revoluțiunea rumeliotă și se nu perdem din vedere, că aproape întreaga Europa s'a pronunțat în contra conduitei sale nedemne. Un prinț nu poate fără a fi pedepsit, să pactiseze cu niște aventurieri.

— Dar Englițera? și apoi în general presa străină...

— Despre Englițera se nu vorbim; ear în ceea ce privește presa europeană, apoi aceasta numai din dușmănie pentru Rusia s'a pronunțat pentru revoluțiunea bulgară. Înțepinderea chipșuită de prințul Alecsandru împreună cu proseliții sei (pripeșniki) este considerată ca opera unor turburători de pace și de ordine; așa fiind, rezultatul trebuia să fie fatal pentru Bulgaria. Situațiunea actuală a principelui e critică și comică. Prințul pentru a eși din încurcătura n'avea de cât a abdica, dar el din contră caută remediul în niște întreprinderi hasardoase.

— Ce întreprinderi hasardoase?

— Cum ce? Dar rebelul cu Sârbia, care l'a declarat în contra hotărîrii conferinței din Constantinopol, în contra voinței poporului bulgar și în contra voinței supreme a Rusiei?

— Dar nu este Alecsandru care a declarat rebel.

— Așa e; însă el a primit declarațiunea de rebel, pe când n'avea dreptate s'o primească. Setos de a vedea vîrsându-se sânge slav, acest principe german s'a adresat la turci cerînd ajutorul lor. Pentru rușinea sa, turcii refuzară; atunci el ordonă armatelor bulgare, trămise în contra turcilor în Rumelia, să se întoarcă pentru a lua parte într'un rebel fratricid. Prin aceasta el a dat și mai mare dovadă de ura, care o nutrește în contra slavilor. Toate cele care s'au făcut sunt datorate unei conjurațiuni anti-ruse. Rolul pe care-l joacă principele Alecsandru este nedemn de un principe.

— Dar despre atitudinea Sârbiei, ce diceți?

— Sârbii, asemenea sunt un popor slav-ortodox, pe care Rusia l'a liberat de sub jugul otoman. Acest popor se află aji exploatat de o altă bandă de aventurieri politici (politiceskimi avânturistami). În capul bandeii stă regele Milan, care cel dintâi a declarat rebel. Fiind neîubit de poporul seu și de Rusia, îngrijat de tronul seu, acest rege n'are alt sprigin decît Austro-Ungaria, a cărei armă docilă a devenit. Nu ve aduceți aminte, că imediat ce dușmanii nostri au proclamat la Filipopole pe principele Alecsandru de stăpânul Rumeliei, L'änder-Bank a împrumutat pe regele Milan cu suma de bani indispensabilă pentru acest serviciu. Sârbia a dat pe mâinile Austriei întreaga sa viață și activitate economică. Austro-Ungaria este aceea care a împins pe Sârbia la rebel cu singurul scop de a-și lărgi cercul influențelor sale asupra peninsulei balcanice. Austro-Ungaria, neluând în considerație că este compusă în majoritate de neamuri slave, nu voiesce a sci, că scăparea sa constă în a inaugura cât mai curînd o politică slavă, adevă în a merge mână în mână cu Rusia.

— Și cum credeți că se poate face aceasta?

— Prin înlăturarea dela putere a elementelor germane-maghiare, care au fost adese la putere de principele de Bismarck. Este și natural dealtmintrelea, nu e în interesul germanilor și al maghiarilor de a ajuta la unire și la prosperitate popoarele slave. Din contră, uniunea, puterea și forța slavilor, precum și puterea lor numerică sunt niște calități, cari amenință viitorul germanilor. Aceasta se scie bine la Viena și la Berlin; unica scăpare atât pentru moment, cât și pentru viitoriu este Rusia pentru popoarele slave. Rătăciria bulgarilor și a sârbilor e momentană și în curînd va veni pocăința, căci vor deschide ochii și vor vedea la ce prăpastie sunt împinși. Regele Milan nu va domni timp mult. Sârbia este în ajuul revoluțiunii și nu voi paria cu dta, dacă chiar în momentul de față o revoluțiune n'a izbucnit la Belgrad.

— Atunci?

— Atunci vom fi martorii redeșteptării conștiinței poporului sârb, care se va adresa la Rusia pentru a scăpa de ghiarale Austriei.

— Dar ce poate Rusia?

— Mult poate, căci simpatiile nu-i sunt înstrăinate nici în Bulgaria, nici în Sârbia și mai cu samă la Cetinie. Cu aceasta s'a isprăvit convorbirea noastră. Dl Suvorin mi-a declarat, că în cercurile ruse se tem mult pentru o înțelegere posibilă între Austria și Englițera, cari pot conveni la egala împărțire a influențelor lor în peninsula balcanică.

— Englițera se va stabili la Constantinopole, lăsând pe Austria să meargă la Salonic. Influența Englițerei crește mereu în peninsula balcanică, unde reprezentanții ei fac tot pentru a-și garanta într'un mod temeinic simpatia poporului bulgar, care până acuma a fost obicinuit să primească sfaturile și ordinele din Russia.

— Aceste opinii sunt în general împărtășite de întreaga presă rusă. Diariul „Novosti,” cel mai simpatic din toate diarele ruse mișcării rumeliote și în general cauzei bulgare, scrie următoarele în numărul seu de ieri:

Lumea slavă cu indignare privește pe regele Milan, care în loc de a ajuta la uniune, n'a făcut de cât a împedea reușita unei cauze sante. El a declarat rebel unui popor slav, amenințat de a fi cucerit din nou de turci, dar dacă această declarație n'a adus isbânde calculate dinainte, apoi nu este vina sea și a poporului sârb, care s'a depărțat de dînsul și l'au părăsit. Ce va face ultimul rege Milan Obrenovici? Va abdica de sigur, căci nu-i rămîne alta de făcut. Victoriile sale n'au fost bine primite nicăiri, nimeni

în Europa nu s'a bucurat de ele, precum nimeni nu s'a întristat de neisbânde sale recente. Numai la Viena toți își mușcă buzele și principele Bismarck ride cu hohot, citind povestirile celor întemplate pe câmpul de rebel. Un alt diar rus, „Brievie Wiedomosti,” vorbind despre același lucru scrie:

„La Viena toți sunt supărați privind la rezultatul rebelului. Se credea că peste patru zile de campanie regele Milan va intra în Sofia, și eată că speranțele s'au spulberat ca vâpaia. Incredințările regelui Milan sunt considerate ca niște mofturi. Cine scie acum dacă Austria nu se va crede datoare a preîntâmpina catastrofa, care este periculoasă pentru politica sea. Dacă ea va ocupa Sârbia, apoi cine va plăti pentru prostiile făcute? Poporul sârb? El n'are cu ce, și imperiul habsburgic va cere dela Bismarck o nouă recompensă, care nu se prevede de loc în tratatul dela Berlin. Atunci eată-ne spre primăvară în fața unui rebel european.”

Diariul „Moskovskie Wiedomosti,” cugetând asemenea despre eventualitățile probabile, cu un aer melancolic scrie: Privind la cele care se desfășură la orizont, te gîndesci la soldatul rus, care în toate astea este menit a juca un rol preponderent.

Soldatul nostru este escelent (prevoshoden) dar nu se dirigează bine, conducerea e rea (rukovodstvo im oeni nedovetvoritelno.) Rusia e tare în atac, dar mai tare este în apărare. Cine va găsi armata rusă, dacă ea se va retrage în năuntrul stepelor noastre? Cine va cuteza să vie s'o atace? Dnul Moltke singur a dis: armata rusă nu poate să fie atacată în năuntrul Rusiei. Eată dar pentru-ce Rusia e mult mai tare decît Europa întreagă, eată pentru-ce un singur cuvînt energic al Tarului rus poate pune capăt intrigilor englese, germane și austriace în peninsula balcanică.

Ve dau aceste aprecieri pentru a ve face să înțelegeți, ce atitudine are în momentul de față chiar inteligența rusă față cu afacerile bulgare. Să nu pierdeți însă din vedere, că în afară de aceste elemente mai este un element în Russia, care emancipat de sub ideia autocrată ce înlănțuiesce cugetul rus, are altă atitudine și lucrează la alt ceva. Acest element lucrează în contra isbânder diplomatice ruse. Dar despre asta pentru altădată.

B.

„Telegraful.”

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov. 15 Novembre 1885. Dnule Redactor! În Duminecă trecută (10/22 l. c.) s'a celebrat sfințirea steagului reuniunii române de gimnastică și de cântări în biserica cea mare din Schei. Reuniunea aceasta are o viață de 22 ani și abia astăzi s'a vădut întregită după toate formele. Ar trebui să se și scie cauzele, cari au făcut să întârzie așa de lung timp providerea societății acesteia cu semnul vizibil, pe lângă care se concentrează toate părțile, din cari este ea alcătuită; dar din mai multe motive vrednice de considerat, me simt dispensat de a face astfel de cercetări întrinsece. Îmi voi permite numai a descrie pe scurt decursul festivității sfințirii însăși și apoi a seratei musicale date cu această ocaziune în seara acelei zile sub obicinuita numire „convenire colegială.”

Sfințirea s'a făcut prin dd. protopresbiter I. Petric și paroh Vas. Voina la 10 oare a. m., după sfta liturgie, în prezența membrilor reuniunii și a altor creștini parochieni. Patronatul steagului l-au format zeloasele noastre d-șoare brașovene, cari singure mai pot fi numite ca susținătoare ale reuniunii de cântări. D-iele lor prin reprezentanta Elena Dimitriu, au legat la steag o frumoasă panclică lucrată însăși de dînsule; D-iele lor au luat steagul în primire, apoi l-au predat stegarilor prin d-șoara Elena Perșenar. Corul întreg ornat cu semnele reuniunii a cântat un imn religios sub conducerea dnului Pant. Dima. Cu această ocaziune președintele reuniunii dl Ioan Lenger a rostit o cuvîntare ocazională cu multă însuflețire. După ajungerea conductului cu steagul în frunte la locuința președintelui, a întimpinat dl protopresbiter Ioan Petric pe președinte cu o cuvîntare foarte acomedată, cu care s'a închieiat actul propriu al sfințirii steagului. Vrednică de amintit este considerarea deosebită, ce a arătat-o președintele față de membrii activi ai reuniunii — cântăreți și cântărețe, — pe cari i-a deținut și ospetat pe toți cu cea mai mare afabilitate de grațioasă dsale doamnă.

Sara la opt oare a fost producțiune musicală și declamatorică cu următorii program: 1) Cîntec de excursiune de Rheinberger, cor micst; 2) Trei cîntece populare de Mendelssohn B. cor micst; 3) Sentinela română de V. Alecsandri (declamată de dșoara Elena Perșenariu); 4) Rîmas bun codrului de Mendelssohn B. cor micst; 5) Eată hora se pornesce de G. Dima, cu acompaniame de pian, cor micst.

Cîntările au fost conduse de dl Pant. Dima. Succesul pieselor cîntate s'a putut vedea din aplaudările publicului. Declamațiunea a produs un efect foarte bun asupra inimilor ascultătorilor, — cu atât mai vîrtos, căci abilitatea voci și ținuta maiestoasă a d-șoarei Elena Perșenar sunt binecunosute publicului român brașovean. Piesa ultimă „Eată hora se pornesce” a plăcut foarte mult ascultătorilor, cari în veselia inimii lor au cerut cu aplause nesfîrșite repețirea ei; era un ce straniu auzind bătînd aproape o jumătate de oră, până ce a apărut dl con-

ducătoriu al corului între coriști, spre a conduce cîntarea și linisei așteptările publicului.

La producțiune au asistat și străini și anume reprezentanții reuniunii de cântări, atât germane, cât și maghiare.

După esecutarea programului a urmat danț, care a durat cu multă vioiciune până la 4 oare dimineța.

Un membru.

Varietați.

* (Himen.) Dl Teodor Moga, proprietariu în Zaul de Câmpie și-a încredințat de soție pe dșoara Alecsandra Șandor de Vist, fca dlui Nicolau Șandor de Vist din Oarda de jos.

Felicităm pe junii fidanțați.

* (Cas de moarte.) Doamna **Maria Bariț**, socia domnului George Bariț, a răposat alaltăieri.

Fie-i țărina ușoară.

* (O serată filantropică) se va arangea în 8 a l. c. st. n. din partea diletanților maghiari din loc, în sala dela „Împăratul Romanilor.” Programa seratei e compusă din piese germane și maghiare, între cari mai multe coruri și 2 piese teatrale.

Prețul unei loge mari 3 fl., loge mică 2 fl., cercle 80 cr, stal 60 cr, entrée 30 cr.

Biletele se pot scoate la cofetăria „Frentz.”

Venitul e destinat pentru copiii sêraci ai scoalei elementare rom. cat. din Sibiu.

Începutul la 7 oare seara.

Programa detaiată a se vedea pe afișuri.

* (Convocare.) În urma însărcinării Prea Onoratalui presidiu al reuniunii învățătorilor din districtul Sibiuului, vin prin aceasta a convoca pe dd. învățători din tractul Avrigului la adunarea de constituire pe *Duminecă în 1 Decembre st. v. a. c.* aici în Avrig, — în scoala noastră capitală.

Începutul la 10 oare an. amiazi.

Avrig, în 19 Novembre st. v. 1885.

Ioachim Băcillă Ch.

învățător diriginte

* **Călindariul arhidieceșan pe anul comun dela Christos 1886**, a apărut în tipografia noastră arhidieceșană și se află de vîndare la librăria arhidieceșei.

Credem de prisos a mai recomanda în special acest călindariu, care este cel mai vechiu la noi români (*anul al 35-lea*) și care pe lângă partea calendaristică cuprinde și șematismul bisericii gr. or. române din Ungaria și Transilvania, precum și o parte literară bogată, anume întocmită pentru trebuințele clerului și ale poporului credincios.

Prețul ca și pîn' aci **30 cr.**

(Cel mai estin mijloc de cură.) Viena. Prea stimat Dle! Atestînd primirea pilulelor de Svițera ale apotecariului R. Brandt, ve esprim pentru amicitățile DV. cea mai intimă a mea mulțumită, cu acel adaus, că rezultatul mijlocului DV. de cură popular, a întrecut pe departe toate așteptările. Nenorocita mea soră, care suferă de 17 ani de epilepsie (boală grea), e silită în urma acestei grozave boale să ste neconținut în casă, și astfel în lipsa de mișcare la aer liber, s'au ivit adese simptome de infundături, cari cu toate urmările lor formau cauza unei continue stări bolnavicioase. Dar mulțumită pilulelor DV. de Svițera, aceste stări s'au putut delătura. Cu toate că pilulele de Svițera (ce costă proscătulă 70 cr. în apotecă) nu se iau în toată ziua, ci cu întreruperi, starea cea grea și mult curată a bolnavei s'a delăturat într'un mod cu totul ușor și nici decum îngrenătoriu, și sănătatea ei în această direcție e pe deplin restabilită. Primiți de nou cele mai sincere ale mele mulțumite. Al P. St. DV. mulțumitoriu F. Reinisch, oficial la calea ferată, II. Klosterneuburgerstrasse Nr. 1. — Deoarece în Austria s'au ivit diferite imitațiuni ale pilulelor veritabile de Svițera preparate de apotecariul Brandt, — trebuie să fie fiesce-cine cu mare băgare de samă, ca fie-care scătulă să aibă drept etichetă o cruce albă pe câmp roșu și să fie provădută cu iscălitura lui R. Brandt.

Ori-cine poate fi sănătos, și poate ajunge la o vrîstă înaintată, dacă și grigescă sănătatea. Cel mai multe morburi își au isvorul din sânge, trebuie să fie deci cea mai sfință datorință a fiește-cărui om, a grigi cu deosebire de el. După multe studii și scrutări ne-a succes, a compune astfel de remedii, cari curăță sângele sigur, grabnic și fără vr'o urmare stricăcioasă, îl întăresc și țin sângele într'o circulație naturală. Metoda noastră e recunoscută prin multe orduri și medaile, cu cari am fost decorați. Noi curăm totdeauna cu bun succes anumite **morburi, provenite din sângele stricat (fără mercuriu), urmările triste a unor învățuri secrete**, mai departe **slăbiciunea trupească, morburi de pele, ranele fie-cât de învechite, petele din față, căderea părului, podagra și reumatismul, toate morburile femeiesci**, — totdeauna cu cel mai strălucit succes. **Limbricul curelat** îl îndepărtăm noi, după o metodă proprie, chiar și la copii, în decurs de câte-va oare. Cej ce sufer de **vătămătură** se vindecă încet și sigur prin legăturile noastre, construite pe basa celor mai nouă scrutări, după o manipulație rațională. Noi primim ori-ce scrisoare confidențială provădută cu o marcă postală retour și o descriere amănunțită a morbului.

Clinica privată „Freisal” în Salzburg (Austria)

Loterie.

Mercuri în 2 Decembre.

Brünn: 29 24 20 22 68

Nr. 369.

[1200] 3-3

Prolungire de concurs.

Fiindcă la postul de paroch de vacanta parochie Sălciva de jos, propresbiteratul Lupșei, n'a concurat nime în urma concursului publicat

în „Tel. Rom.“ Nr. 86, 89 și 91, prin aceasta se prolongește termenul de concurs până în 21 Novembre a. c. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ofenbaia, în 5 Novembre 1885.

Ioan Danciu,
prot.

Nr. 4618/1885 civ.

[1207] 1-3

Publicațiune.

Pentru pertractarea permissibilității segregării hotarului din afară a comunei „Gydkos,” se statorosește ziua de **19 Ianuarie 1886**, dimineața la 8 oare la casa comunală, despre ce se încunoscintăză toți locuitorii comunei cu observarea, că cei ce nu se vor prezenta, se consideră învoiciți cu segregarea. Un exemplar din cerere se află la acest tribuna.

Pertractarea o va ținea asesorul dela tribunal Székely Miklós.

Din ședința tribunalului din Elisabeto pole, ținută la 23 Novembre 1885.

Nagy Lajos,
president.

Butak,
notar.

Putere
bărbătească
slăbită și perdută

Impotență.

Ajutoriu sigur! Cu ajutorul dușului de carbon pentru genitalii se poate cura ori cine fără nici o urmă neplăcută, sigur și pentru todeauna de multe ori numai în decurs de 2 zile, chiar și dacă impotența s'ar părea incurabilă și la ori-ce vârstă. — Atestate dela cei mai renumiți profesori și scrieri medicale de specialitate, cele mai călduroase recomandări m' dical și mii de adrese de mulțămire din partea a multora vindecați cu totul, sfătuiesc în modul cel mai neinteresat pe fie-care pacient, ca să și procure dușul de carbon, care garantează cele mai durabile succese.

Complet, împreună cu îndrumarea pentru întrebunțare și părerea completă a 10 profesori: prof. Dr. Nothnagel, prof. Dr. Vogel, prof. Dr. Wertheim etc., 5 fl 80 cr. Expediția postală discretă nu permite nimeni să observe ce cuprinde și de unde vine pachetul.

Dușul de carbon c. r. privilegiat este de a se comanda la: Dr. Carl Altmann, Vienna, VI. Gumpendorferstrasse 95. [1205] 1

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor acelor, cari nu va avè efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încăruntire.

După întrebunțare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau Scékky, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercsztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

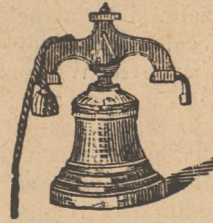
„Eau de Hébé“ alife orientale se ță din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Preț 85 cr. [713] 49

„Bonquet du Sérail de Grolich.“

parfum de basmau pentru dame elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebunța și ca prezente. Preț fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Efect nemăritat. Succesul garantat.

Turnătoria de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru

turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, ferturnat și bătut; astfelu construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învêrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătute pentru clopote, solile și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categoriă, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pre lângă plătime făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

[1033] 7
Antonie Novotny.

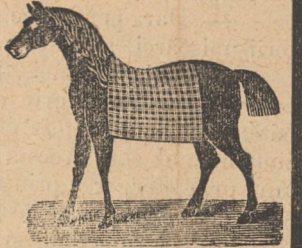
Timișoara, Fabrică.

Anunț!

Prin războiul dintre sârbi și bulgari, fiind esportul spre orient cu totul împedecat, me simt necesitat a vinde.

Invêlitoarele pentru cai,

îngrămădite în marele meu depozit cu scop de a afla un debușeu în război, cari sunt în lungime de 185 cm., ear în lățime de 115 cm., țesute des, dintr'o stofă de lână foarte groasă, fiind astfel acomodate și pentru cuverte de pat; — trebuie să le vând cu ori-ce preț și espedez:

O bucată cu 1 fl. 55 cr. pe lângă rambursă.

Cele ce nu convin se reprimesc fără nici o rezervă. A se adresa la

**Orient-Export-Bureau
Wiena, Favoriten.**

Atestat: Ve rog să mi trimiteți cu posta 24 de bucăți din invêlitoarele DV., pachetate într'o ladă, căci eu sunt foarte mulțămît cu ele. Ele sunt într'adevăr foarte frumoase și practice, și au plăcut pretutindenea. I. Komonowsky, stațiunea Kolomgya.

Telegramă! Orient-Export-Bureau! Trimiteți-mi îndată încă 14 bucăți din invêlitoarele trimise. Conte Aponyi, Nagy Aponyi. [1198] 3-3

Mijloc grabnic și sigur

pentru boale de stomach și consecințele lor.

Conservarea sănătății

se bazează numai pe conservarea și promoțiunea unei digestiuni bune, căci aceasta este condiția fundamentală a sănătății și a unei stări corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea mistuirei spre a obține o compoziție de sânge adevărat, pentru depărțarea părților sângelui stricat și rău, este mult cunoscutul și plăcutul

Balsamul de viață al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune și mai vindecătoare, este probat ca foarte escelente la toate boalele digestive, adică la lipsă de apetit, răgăială cu acrimă, flatuosități, vărsături, dureri de stomach, cărcei de stomach și prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femești, ipohondrie, melancolie (în urma conturbațiunii digestive); acesta împozpătează întreaga activitate a mistuirei, produce sânge curat și sănătos și redă corpului bolnav puterea și sănătatea de mai înainte. În urma acestei însușiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur și probat poporal, dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 cruceri, o sticlă dublă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție. Balsamul la cereri francate se trimite în toate direcțiile pentru plata prin mandate postale.

Dlul Fragner, Praga!

Cred că e datorita mea a ve înștiința că de doi ani întrebunțez preparatul d-voastre, balsamul de viață al Drului Rosa, care în călătoriile mele, în diferite climate, are o înfăință binefăcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi la Vidin, Giurgiu și Galați, unde balsamul Dr. Rosa mi e indispensabil.

Cu profund respect **Toma Turinaz,**

Conducător la societatea navigațiunii pe Dunăre, la Semlin.

În original se află: Balsamul de viață al Drului Rosa în principalul depot al fabricantului **B. Fragner,**

apotecă „la Vulturul negru,” în Praga, cornul dela Spornergasse 205-3 și în depozitele mai jos însemnate: Sibiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluș: Johann Wolff, apotecar, Nicolau Székky, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Brașov: Eduard Kugler, apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecile din Austria, și cele mai multe prăvălii cu materiale au în deposit acest balsam de viață.

Tot acolo se află:

Alifiă de casă universală din Praga.

Mijloc sigur și probat pentru vindecarea tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.

Acesta se întrebunțază cu succes sigur la inflamarea, oprivea laptelui și împietrirea pieptului femeilor la înfărcarea copiilor; la abscese, umflături sanquillare, beșicuțe purioase, la umflăturile unghiilor, la așa numitul vierme la deget, la petrificațiunii, umflături de ghinduri, la perios, la umflături reumatice, inflamații cronice la gleznela picioarelor, la scrinteli, la asudarea picioarelor și ochiari (bătățuri), la mâni crepate, la umflături provenite din împunsătura insectelor, la răni purioase, rac, aprinderea periosului etc.

Toate inflamațiunile, petrificațiunile și umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Balsam de auș.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit și mai eficace pentru vindecarea aușului greu și dobândirea aușului perdut de tot.

O sticlă 1 fl. v. a.

[1000] 7-15

Gel mai frumos present de crăciun!

Pentru P. T. Doamne!

În urma unei întâmplări extraordinar de favorabile, 'mi-a succes să cumpăr întreaga proviziune a unei dintre cele mai de frunte fabrice vieneze de postavuri cu prețul de jumătate al prețului de producțiune, — și de aceea vând — câtă vreme 'mi va ținea proviziunea

10,000 bucate de minunate, elegante și foarte moderne

Mantauae de eamnă de învêlit

cu următoarele prețuri, aproape de necredut de ieftine:

1. Mantauae de învêlit, mărime de mijloc, cu fl. 1.20.

2. Mantauae numite Prima, mari, cu fl. 1.80,

[1206] 1

3. Calitatea cea mai fină, de tot mari cu fl. 2.50,

colorile cele mai minunate și în cel mai frumos amestec de culori precum Bordeaux, granat, gendarme, alb, sur, drapp, scoțian, turcesc, roșu, cafeniu, negru, vênăt, etc. etc. în 60 dintre cele mai fine fașoane.

Aceste mantauae de învêlit pentru dame sunt cele mai elegante și moderne pentru ori-ce damă, și se pot întrebunța în casă, pe stradă, promenadă, la bal etc. și sunt de tot călduroase.

Să nu neglige nici o damă, de ași procura o astfel de manta frumoasă și fină, pentru un astfel de preț bagatel, prin care nici prețul producțiunii nu e plătit cu atât mai vârtos, că ași mână o să ni se gate proviziunea.

Cele ce nu vor conveni se schimbă fără nici o rezervă. La comande me rog să se însemne exact culoarea și mărimea. Se espedează pe lângă rambursă sau cassa. În calitatea aceasta fină se poate căpăta numai și numai la

I. Wiener Tücher-Exportgeschäft, WIEN, III, Mathäusgasse Nr. 5/s.

Minunile industriei!

Frumoase! Calde! Elegante! Eftine!

Impermeabile pentru frig și umezeală!

sunt

Jachetele mele de eamnă pentru bărbați

produse de prima fabrică de jachete din Viena, pe cari le vând pentru prețul ne mai pomenit de eftin de

fl. 1.80.

Jachetele mele de eamnă pentru domni sunt cât se poate de călduroase și cele mai igienice îmbrăcăminte, căci ele țin corpul în căldură, îl apără de receală, se lipesc de ori-ce trup, sunt foarte practice și comode și produse prin frumșea și ieftinătatea lor o admirațiune generală.

12,000 de bucăți deja vândute.

Tot omul, cine vrea să aibă o jachetă frumoasă, bună și caldă, se comande, de oare-ce comanda vin foarte des, și proviziunea ni se va găta în timpul cel mai scurt. Numai și numai la:

I. Wiener Commissions u. Exportgeschäft, Viena, III, Mathäusgasse 5/s.

La comande ajunge a se observa: mare, de mijloc sau mic. — Se espedează pe lângă rambursă sau cassa. [1207] 1

